

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către avocatul Chiriakov Grigore în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Ulinici Alexandru xxxxxxxxxxxx, născut
la xxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 21 martie 2017 pînă la 27 noiembrie 2018;

Instanța de apel: 24 ianuarie 2020 pînă la 21 iulie 2020;

Instanța de recurs: 12 noiembrie 2020 pînă la 2021 – 16 iunie 2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 27 noiembrie 2018, Ulinici Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, și i-a fost stabilită în baza acestei legi pedeapsa 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probă de 3 ani, și nu va fi executată, dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată;

S-a încasat de la Ulinici Alexandru în beneficiul statului 2558 lei, pentru compensarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, la 20 noiembrie 2016, aproximativ la ora 19:50, Ulinici Alexandru, conducând automobilul de model „Peugeot 206”, cu nr/î

xxxxx, care era într-o stare tehnică bună, deplasându-se pe str. Boris Glavan din or. Cantemir, din direcția or. Cantemir spre s. Cania, r-nul Cantemir, încălcând prevederile pct.45 al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația rutieră, manifestând neglijență la trafic, n-a redus viteza de deplasare până la oprire, observând obstacolul biciclistul care se deplasa din sens opus pe aceeași bandă și ca urmare a tamponat biciclistul Chiosa Nicolai, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, de la care Chiosa Nicolai a decedat pe loc.

Acțiunile lui Ulinici Alexandru au fost reîncadrate de prima instanță conform prevederilor art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, potrivit indiciilor calificativi: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul-șef al Procuraturii raionului Cantemir, Procoavă Adrian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei principale inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea lui Ulinici Alexandru a pedepsei 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani. Suspendarea executării pedepsei complementare pe perioada aflării lui Ulinici Alexandru în detenție, și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3668 lei.

- avocatul Chiriakov Grigore în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ulinici Alexandru să fie achitat, din lipsa elementelor infracțiunii.

3.1 În motivarea apelului procurorul a invocat, că:

- Ulinici Alexandru a fost inițial testat cu alcooltestul Drager și, potrivit rezultatului, în aerul expirat vaporii de alcool constituiau 0,00 mg/l, iar ulterior Ulinici Alexandru s-a deplasat la domiciliu după acte, unde a consumat băuturi spirtoase, după care în urma suspiciunilor

privind consumul de băuturi alcoolice s-a dispus prelevarea probelor în vederea stabilirii consumului de substanțe interzise de către conducătorul mijlocului de transport.

Conform certificatului nr.01-12/1666 din 20.11.2016, eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, „în proba de sânge s-a stabilit concentrația alcoolului etilic de 0,89 g/l”, iar potrivit comunicării nr.01-12/1504 din 26.10.2018 IMSP “Dispensarul Republican de Narcologie” informează despre faptul că în asemenea circumstanțe și interval de timp, este posibil constatarea cantității de alcool de 0,89 g/l în sângele persoanei;

- instanța de judecată a reținut încălcarea de către Ulinici Alexandru a prevederilor pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere și a pronunțat o sentință de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- consideră că inculpatului trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată;

- acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, infracțiunea se califică ca una gravă;

- circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, însă inculpatul a comis o infracțiune ce atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier;

- inculpatul a admis o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, în urma căreia a decedat o persoană. Ulinici Alexandru dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare, prin adaptarea vitezei de deplasare conform situației rutiere, precum și faptul că se deplasa prin localitate, în condițiile accidentului rutier comis avea posibilitate să observe victima, care în momentul tamponării era cu bicicleta pe partea carosabilă.

3.2 În motivarea apelului apărătorul a indicat că:

- conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr.128,,C” din 09.12.2016 și nr.7,,D” din 13.01.2017, în momentul impactului victima Chiosa Nicolai se deplasa pe bicicletă, aflându-se într-o stare de ebrietate puternică (conform examenului toxicologic sângele acestuia conținând alcool etilic în cantitate de 2,95%);

- în ședința de judecată martorul Celcovan Igor a declarat, că l-a cunoscut pe victima Chiosa Nicolai, pe care deseori îl vedea în stare de ebrietate, pentru aceasta de nenumărate ori l-a avertizat pe ultimul să nu se urce pe bicicletă în stare de ebrietate;

- în 2015 a fost un caz când Chiosa Nicolai încălcând Regulamentul

circulației rutiere și deplasându-se pe bicicletă a fost spulberat pe traseu de un automobil, atunci el l-a ajutat să se ridice și iarăși l-a avertizat să înceteze a mai consuma alcool;

- conform cazierului contravențional din 02.06.2017, Chiosa Nicolai la 05.11.2016 a fost atras la răspundere contravențională conform art.355 alin.(2) din Cod contravențional pentru „apariția în locuri publice în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe, în cazul în care persoana și-a pierdut capacitatea de a se mișca de sine stătător”, fiind sancționat cu amendă în mărime de 400 lei;

- consideră că biciclistul, adică victima Chiosa Nicolai este vinovat de comiterea accidentului, care contrar prevederilor art.109 al Regulamentului circulației rutiere, în timp de noapte conducea bicicleta, fiind în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se pe banda opusă de circulație, nefiind îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, a ieșit brusc pe partea carosabilă, cu o bicicletă care nu era dotată cu catadioptri în față. Acest fapt l-a recunoscut instanța de judecată în partea motivată a sentinței, însă în lipsa unor probe pertinente, concludente, utile și veridice, administrate în conformitate cu legislația procesuală, instanța a ajuns la concluzia că Ulinici Alexandru nu s-a conformat prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere, nu a manifestat prudență necesară, dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă și să evite situația periculoasă, nu a ales viteza, ce i-ar fi permis să evite obstacolul apărut și să nu pună în pericol siguranța la trafic, dând dovadă de sine încredere exagerată;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă privind încălcarea de către Ulinici Alexandru a prevederilor art. 45 din Regulamentul circulației rutiere;

- conform raportului de expertiză auto-tehnică nr.004 din 09.02.2017 (f.d.91-94), dacă distanța vizibilității biciclistului de la locul conducătorului autovehiculului era de 5m, atunci conducătorul automobilului „Peugeot 206” nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare;

- consideră că Ulinici Alexandru a fost în imposibilitatea să prevadă situația periculoasă creată în acel moment și să evite tamponarea cu biciclistul. Acuzarea n-a combătut nici într-un fel ipoteza inculpatului cu privire la imposibilitatea evitării accidentului. Faptul menționat este confirmat și de expertul auto tehnic din 09.02.2017, care arată că în dosar lipsesc date primare obiective, cum ar fi: la ce distanță de la locul tamponării conducătorul auto putea să observe biciclistul ca obstacol în calea deplasării, cu ce viteză se deplasa biciclistul. Or, aceste

date primare, dacă au eșuat căile de constatate, puteau fi obținute în baza unui experiment în procedura de urmărire penală, în condițiile art.123 Cod de procedură penală. Organul de urmărire penală însă a ratat această posibilitate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, apelul declarat de către procuror a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de către avocatul Chiriacov Grigore în numele inculpatului Ulinici Alexandru a fost admis, casată sentința integral și pronunțată o hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Ulinici Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, dat fiind că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componenței acestei infracțiuni.

5. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019, a fost admis recursul ordinar, declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2020, a fost respins apelul declarat de către procuror, a fost admis apelul declarat de către avocatul Chiriacov Grigore în numele inculpatului Ulinici Alexandru, casată parțial sentința în latura civilă în partea încasării cheltuielilor de judecată, pronunțată în această parte o nouă hotărâre după cum urmează:

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea de la Ulinici Alexandru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1110 (una mie una sută zece) lei.

În rest sentința Judecătorei Cahul sediul Cantemir din 27 noiembrie 2018, a fost menținută.

6.1 Instanța de apel a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului Ulinici Alexandru din 20 noiembrie 2016, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Ulinici Alexandru. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, prima instanță corect a calificat infracțiunea pe art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Instanța de apel a conchis că inculpatul Ulinici Alexandru, în

timpul deplasării observând în lumina farurilor “o umbră”, urma să încetinească sau chiar să oprească automobilul, acțiuni ignorate de către acesta, continuându-și deplasarea, el de fapt fiind obligat să reducă viteza și să oprească automobilul. Aceste neglijențe au dus la producerea accidentului rutier, ce a provocat decesul victimei Chiosa Nicolai.

Instanța de apel a luat în considerație argumente părții apărării că și victima Chiosa Nicolai a încălcat Regulamentul circulației rutiere prin faptul că, a condus bicicleta fiind în stare de ebrietate alcoolică, depășindu-se pe banda opusă de circulație, nefiind îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, a ieșit brusc pe partea carosabilă, bicicleta nefiind utilată cu catadioptri în față, însă totuși aceste circumstanțe nu constituie temei de a-l elibera pe Ulinici Alexandru de răspundere penală, din moment ce din constatările instanței rezultă că, inculpatul în timpul deplasării nu a întreprins măsurile necesare pentru deplasare în siguranță, urmare a cărui fapt s-a produs accidentul rutier.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apărării referitor la faptul că, potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr. 004 din 09.02.2017, conducătorul automobilului Peugeot 206 nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, însăși inculpatul Ulinici Alexandru a explicat că a observat în lumina farurilor “o umbră” la o distanță de 10m, respectiv inculpatul a avut posibilitate să înceapă să-și micșoreze viteza sau să frâneze din momentul când a observat “umbra”, și în procesul parcurgerii distanței de 10 metri, pînă s-a aliniat cu “umbra”, însă inculpatul și-a continuat deplasarea fără a-și micșora viteza sau a întreprinde careva acțiuni pentru a asigura deplasarea în siguranță a sa, cât și a celorlalți participanți la traficul rutier.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ulinici Alexandru, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță a constatat lipsa circumstanțelor agravante ale răspunderii inculpatului Ulinici Alexandru, iar circumstanțe atenuante le-au constituit faptul reparării parțiale de către inculpat a prejudiciului cauzat prin infracțiune, acordarea unui ajutor material pentru acoperirea parțială a cheltuielilor de înmormântare a victimei, precum și faptul că accidentul s-a produs inclusiv din vina părții vătămate, și în funcție de aceasta a individualizat

pedeapsa fără a o coborî la limita minimă sau a o ridica la limita maximă a sancțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Fiind luat în calcul personalitatea inculpatului Ulinici Alexandru, care nu are antecedente penale, la locul de trai caracterizează pozitiv, are la întreținere 1 copil minor, prima instanță cu o justificare întemeiată a concluzionat, că nu este rațională executarea reală a pedepsei, și scopul legii penale poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului Ulinici Alexandru, în condițiile art.90 Cod penal. O atare abordare a criteriilor de individualizare întocmai corespunde prevederilor art.75 Cod de procedură penală.

Cu referire la soluția primei instanțe în partea încasării parțiale de la Ulinici Alexandru în contul statului a cheltuielilor judiciare, cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2558 lei, instanța de apel a considerat corectă soluția instanței, efectuarea cheltuielilor de judecată legate de efectuarea expertizelor judiciare, au fost suportate de către organul de urmărire penal în rezultatul săvârșirii infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale în privința inculpatului, ca urmare, cheltuielile judiciare legate de efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2558 lei sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Tomița Mihail prin care invocând incidența *pct. 6, 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

- avocatul Chiriacov Grigore în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6, 8* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

7.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- la stabilirea pedepsei, atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală aplicând prevederile art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere și un mijloc de corectare și reeducare a

condamnatului, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- consideră că, inculpatul a comis o infracțiune ce atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, ca inculpatul a admis o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere în urma căreia a decedat o persoană, iar în context trebuie de înțeles că Ulinici Alexandru dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare, prin adaptarea vitezei de deplasare conform situației rutiere precum și faptul că se deplasa prin localitate, în condițiile accidentului rutier comis, avea posibilitatea să observe victima, care în momentul tamponării era cu bicicleta pe partea carosabilă;

- reieșind din circumstanțele infracțiunii, consideră că pedeapsa aplicată lui Ulinici Alexandru - aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca atitudinea tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției;

- scopul legii penale în speța dată poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, care ar atinge scopul de reeducare a inculpatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Componenta de infracțiune prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și la viața persoanei, care este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei, fapt ce a determinat legislatorul să stabilească limitele corespunzătoare ale pedepsei, fixate în partea specială a Codului penal.

7.2 În susținerea recursului avocatul Chiriacov Grigore a invocat că:

- prima instanță a pronunțat o sentință neîntemeiată care se manifestă prin neclaritatea poziției sale față de probele administrate în respectiva cauză, enumerându-le fără să indice din ce motive ele urmează a fi neapreciate ori respinse;

- prima instanță fără a intra în esența problemei printr-o analiză vastă a tuturor probelor administrate și circumstanțelor de fapt și de drept a pronunțat o sentință contrar prevederilor art.101 din Cod procedură penală;

- instanța de apel în decizia sa constată că sentința primei instanțe nu poate fi menținută din motivele indicate supra. Necătând la constatările instanței de apel cu privire la încălcările enunțate la art.427 alin.(1) pct.6) din Cod procedură penală de către instanțele ierarhic

inferioare și indicațiile acesteia cu privire la verificarea minuțioasă a legalității și temeiniciei hotărârilor atacate precum și aprecierea tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel la judecarea repetată a cauzei iarăși admite o eroare gravă de fapt și fără a aprecia fiecare probă în parte cu motivarea necesității admiterii sau respingerii acesteia, ignorând prevederile art.101 din Cod procedură penală;

- instanța de apel nu s-a conformat dispozițiilor deciziei de casare din 19.12.2019 din primul ciclu procesual și nu a indicat în hotărârea sa motivele de fapt și de drept în baza cărora și-a format convingerea că inculpatul Ulinici Alexandru este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) din Cod penal;

- totalitatea de probe arătate și descrise de instanța de apel în hotărârea sa și care nu au fost apreciate fiecare în particular cu indicarea motivelor admiterii sau respingerii îl dezvinovățesc pe inculpatul Ulinici Alexandru de săvârșirea infracțiunii imputate. Declarațiile acestor martori nu sunt informative pentru restabilirea evenimentului accidentului rutier pentru că niciunul din ei nu au fost martori oculari și nici nu cunosc cu titlu de izvor primar circumstanțele de fapt care au precedat accidentul rutier sau cu referire la producerea acestui accident;

- nici un martor, nici un act din dosar și nici o altă probă nu atestă că victima în cauză, Chiosa Nicolai se deplasa cu bicicleta, regulamentar, se deplasa pe carosabil și nu pe acostament iar inculpatul Ulinici Alexandru a admis încălcări a Regulamentului de Circulație Rutieră și în situația creată o fi avut posibilitate să evite accidentul;

- în prezenta cauză penală unicele surse de reproducere a circumstanțelor accidentului și a cauzelor care l-au declanșat, sunt declarațiile inculpatului Ulinici Alexandru, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu schemele anexate precum și rapoartele de expertize judiciare efectuate;

- nu este clar cum instanța de apel a constatat că inculpatul Ulinici Alexandru, observând umbra la distanța de 10m în fața sa pe acostamentul din dreapta, a avut posibilitatea să evite tamponarea prin frânare, or, această constatare este de competența specialiștilor din domeniul expertizei autotehnice cu efectuarea preliminară a unui experiment de urmărire penală;

- nici una din probele administrate nu combate versiunea inculpatului și concluziile raportului de expertiză precum și declarațiile expertului Cravcenco Victor făcute în cadrul cercetării judecătorești la examinarea cauzei în ordine de apel;

- victima Chiosa Nicolai încălcând prevederile pct.109 din Regulamentul Circulației Rutiere, conducea pe timp de noapte cu bicicleta aflându-se în sate de ebrietate alcoolică puternică, cu concentrația de alcool în sânge de 2,95%, deplasându-se și ieșind brusc de pe acostamentul din sens opus, pe aceeași bandă de circulație, nefiind îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, iar bicicleta nefiind dotată cu catadioptri în față sau cu o față aprinsă;

- consideră că este o circumstanță care este în favoarea părții apărării și care consolidează declarațiile inculpatului, precum că victima a ieșit brusc de pe acostament pe partea carosabilă în fața sa;

- organul de urmărire penală nu a stabilit dacă conducătorul auto Ulinici Alexandru putea să prevadă din timp apariția pe partea carosabilă a obstacolului care s-a dovedit a fi biciclistul Chiosa Nicolai, or, că biciclistul putea fi observat în lumina farurilor de la o distanță mai mare decât o declară inculpatul;

- la etapa urmăririi penale, organul de urmărire penală a ignorat mențiunile din raportul de expertiză judiciară nr.004 din 09.02.2017, privind necesitatea efectuării experimentului în procedura de urmărire penală sau reconstituirii faptei, în scopul obținerii datelor primare insuficiente;

- consideră neclară poziția instanței de apel vis-a-vis de raportul de expertiză auto - tehnică nr.004 din 09.02.2017, din care urmează că inculpatul Ulinici Alexandru, nu a avut posibilitatea să evite tamponarea cu biciclistul, din hotărâre nu este înțeles dacă această probă care este în favoarea apărării, în cadrul aprecierii este admisă sau respinsă de instanță, și dacă este respinsă care sunt motivele respingerii;

- instanța de apel nu s-a expus asupra probei administrată la cererea apărării în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, declarațiile expertului de la (vol. I f.d.237-238), care tot este în favoarea apărării, despre această probă instanța nici nu amintește în hotărârea sa. Solicitarea apărării cu privire la audierea martorului a fost admisă, acesta a fost ascultat, dar asupra acestei probe instanța nu s-a expus.

8. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează asupra inadmisibilității acestora, din considerentele ce urmează:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar la rândul său art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul Penal reține invocarea incidenței la caz a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și că a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul Penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*, Colegiul Penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate argumentele invocate de către partea acuzării și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată, sub aspectele indicate.

În acest sens Colegiul Penal ține să menționeze cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că alegațiile părții acuzării sunt declarative și neîntemeiate, deoarece instanța de apel a conchis asupra corectitudinii soluției primei instanțe cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

Astfel, Colegiul Penal atestă că prima instanță și instanța de apel corect au aplicat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele comiterii infracțiunii și de practica judiciară constantă la acest capitol.

Instanța de recurs ordinar subliniază că instanțele inferioare au indicat cu referire la modul de executare a pedepsei, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

La caz prin sentință Ulinici Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit .b) Cod penal, la 5 ani închisoare cu dispunerea suspendării executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal pentru un termen de probațiune de 3(trei) ani.

Colegiul Penal consideră că alegațiile procurorului cu privire la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale sunt declarative, deoarece art. 90 Cod penal acordă dreptul decisiv a instanței de judecată de a aplica suspendarea executării pedepsei cu închisoare inculpatului cu respectarea rigorilor de motivare, respectate în speță de către instanțele judecătorești, iar o altă opinie a participanților la proces asupra acestei soluții în lipsa unei motivări corespunzătoare nu poate constitui în sine un temei de casare a deciziei.

Prin urmare, Colegiul Penal conchide că argumentarea expusă de către partea acuzării în susținerea temeiurilor invocate, este declarativă și neîntemeiată, iar decizia instanței de apel cuprinde atât expuneri asupra motivelor apelului procurorului cât și motive clare pe care se întemeiază soluția, astfel impunându-se concluzia dispunerii inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

Din recursul ordinar declarat de către partea apărării, Colegiul Penal reține invocarea incidenței la caz, a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în sensul că recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Ulinici Alexandru.

La acest capitol, instanța de recurs a subliniat că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția

instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare

Analizând argumentele părții apărării, Colegiul Penal atestă că în susținerea temeiului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a indicat comiterea unei erori grave de fapt prin constatarea eronată a legăturii de cauzalitate între acțiunile inculpatului Ulinici Alexandru și consecințele survenite.

De asemenea, Colegiul Penal stabilește că aceleași argumente în esență sunt menționate și la invocarea temeiului de recurs stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, instanța de recurs ordinar se va expune asupra acestui argument doar în sensul respectivului temei.

Din analiza deciziei recurate Colegiul Penal ajunge la concluzia că erorile de drept invocate în recursul apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate au constituit obiect de discuție în instanța de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței, așa cum este indicat în *pct. 4.1.* al prezentei decizii.

Colegiul Penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de

proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțe invocate în recursul ordinar al avocatului Chiriacov Grigore, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Chiosa Mariana, a martorilor Cîrlan Ruslan, Moraru Valentin, Matchin Fiodor, Celcovan Igor, Manoli Maria, Balan Aliona inclusiv probele , toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului Ulinici Alexandru a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezentei erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Or, se atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în sentință și în decizia instanței de apel cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul în cererea de recurs face primordial o proprie apreciere a

probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că în acțiunile inculpatului Ulinici Alexandru nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, făcând aluzie că *victima Chiosa Nicolai încălcând prevederile pct.109 din Regulamentul Circulației Rutiere, conducea pe timp de noapte cu bicicletă aflându-se în sate de ebrietate alcoolică puternică, cu concentrația de alcool în sânge de 2,95%, deplasându-se și ieșind brusc de pe acostamentul din sens opus, pe aceeași bandă de circulație, nefiind îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, iar bicicleta nefiind dotată cu catadioptri în față sau cu o fară aprinsă*, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, și prin care s-a stabilit că, *Ulinici Alexandru, încălcând prevederile pct.45 al Regulamentului circulației rutiere, ..., n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația rutieră, manifestând neglijență la trafic, n-a redus viteza de deplasare până la oprire, observând obstacolul biciclistul care se deplasa din sens opus pe aceeași bandă și ca urmare a tamponat biciclistul Chiosa Nicolai, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, de la care Chiosa Nicolai a decedat pe loc*, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descrise și apreciate corect de instanța de apel în decizia sa, iar temeiuri de a pune la îndoială aceste constatări, instanța de recurs ordinar nu identifică.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu jurisprudența națională, potrivit căreia, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de către pățimit.

Asemenea împrejurări pot fi luate în considerație de către instanța judiciară doar ca circumstanțe atenuante (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 08.07.1999, nr.20 - Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport, pct. 6.*).

Totodată, instanța de recurs ordinar, menționează că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept

de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*cauza Van de Hurk v. Țările de jos nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Perez v. Franța din 12 februarie 2004, pct. 80-81*).

Pe lângă aceasta, recursurile sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzare și apărare, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul Penal a ajuns la concluzia, că în speță nu s-a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate, soluțiile instanțelor de fond în cauza prezentă sunt legale și întemeiate, astfel că recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Tomița Mihail și de către avocatul Chiriakov Grigore în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Ulinici Alexandru xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda